

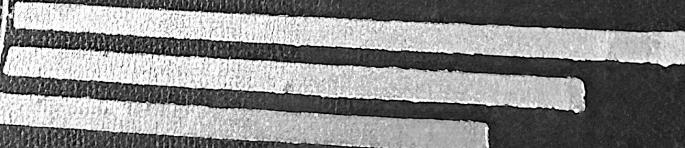
ALMANACHUL EVREESC ILUSTRAT PENTRU ROMÂNIA

III

REDACTAT
DE
D. A. MIBASHAN

* 5692 (1952) *

EDITURA ALMANACHULUI EVREESC

N.Y.P.L. RESEARCH LIBRARIES X***

121

almanachul evreesc ilustrat pentru românia

redactat
de
dr. a. mibashan

editura almanachului evreesc

5692 [1932]

Iașul evreesc

de Carol Drimer*)

Carol Drimer

din 1834, la capitolul 13, se vorbește de organizătinea comunităței israelite și de dreptul copiilor de evrei de a frequenta scolile publice.

Publicăm hrisovul (decrez domnesc) din 1777, legalizat la tribunalul Iași, secția III, conform art. 31 al legei actelor autentice și hrisovul domnesc din 1 Februarie 1828.

Sunt documente foarte prețioase și de interes și pentru zilele noastre, căci tratează, în stilul și spiritul vremii, despre **garantarea autonomiei religioase și a comunităților evreiești**; în această privință am avea, chiar și astăzi să facem unele reflexii nu tocmai măgulitoare pentru vremea de acum.

*) D. Drimer a împlinit de curând 25 de ani de muncă pe tărâmul publicisticiei și al criticei literare.

Despre Istoria evreilor din Iași s'a scris, mult, în mod fragmentar, de către Florentin, Ghibănescu, Frații Schwartzfeld, I. Bogdan, M. Braunstein-Mibashan, dr. I. Niemirower, A. D. Xenopol, I. Kaufman, Carol Drimer, dr. Halevy, etc.

D. N. Iorga a publicat în colecția Academiei Române un dosar, găsit în arhivele din Germania, sub numele de „Documente relative la Petre Vodă Șchiopul”, din care reiesă (pag. 451) că pe la 1300 exista în Iași o comunitate israelită.

In „Regulamentul organic”

Hrisov Domnesc anul 1777

„Cu mila lui Dumnezeu, Noi Grigore Alexandru Ghica Voevod-Domnul țărei Moldovei...

Facem știre..., pentru bresla jidovilor atât de aici din orașul Iasi cât și de pe alte târguri și sate din țara aceasta, că după moartea lui Isac, ce au fost baș-haham al lor, datune-au jaloba toată bresla jidovească, rugându-ne cu toți deobște ca să le punem haham pe Marco-jidov, pe carele îl arată... nu numai pentru ca să le caute pricinile lor ce au între dânsii, după cum și alții hahami ce au fost mai înainte, ci și pentru îndreptarea și păzirea la cele obișnuite orânde ale legei lor, după vechiul obiceiu ce au avut, cu care Marco au arătat ei, că ar fi odihniți și mulțumiți,

Deci Domnia mea... iată am făcut pe acest Marco baș-haham peste toți jidovii cât se află atât în orașul Iassi, cât și pe afară la sate și târguri.., și asupra acestui Marco baș-haham să fie iertat de toate dările și angariile și nesupărat de către nimeni. Așadar și zece vite ce va avea să fie scutite de banii Cuniței osebit o cufă de horilca ce și va aduce din țara leșească pe an pentru chiverniseala sa, să nu se supere de vama mare ori de alte angarii și să fie nesupărat.

Venitul hahamiei încă să ia de cununii și de logodnă, și despărțenii de pe la jidovi, după vechiul obiceiu, neasuprind pe cineva mai mult; să ia și câte un leu pe an de tot jidovul casier pentru simbrie cum și crupca venitul hahamiei încă să ia după obiceiul vechiu câte patru zeci și cinci de bani de vită cușer, ce vor tăia mesercii jidovii..

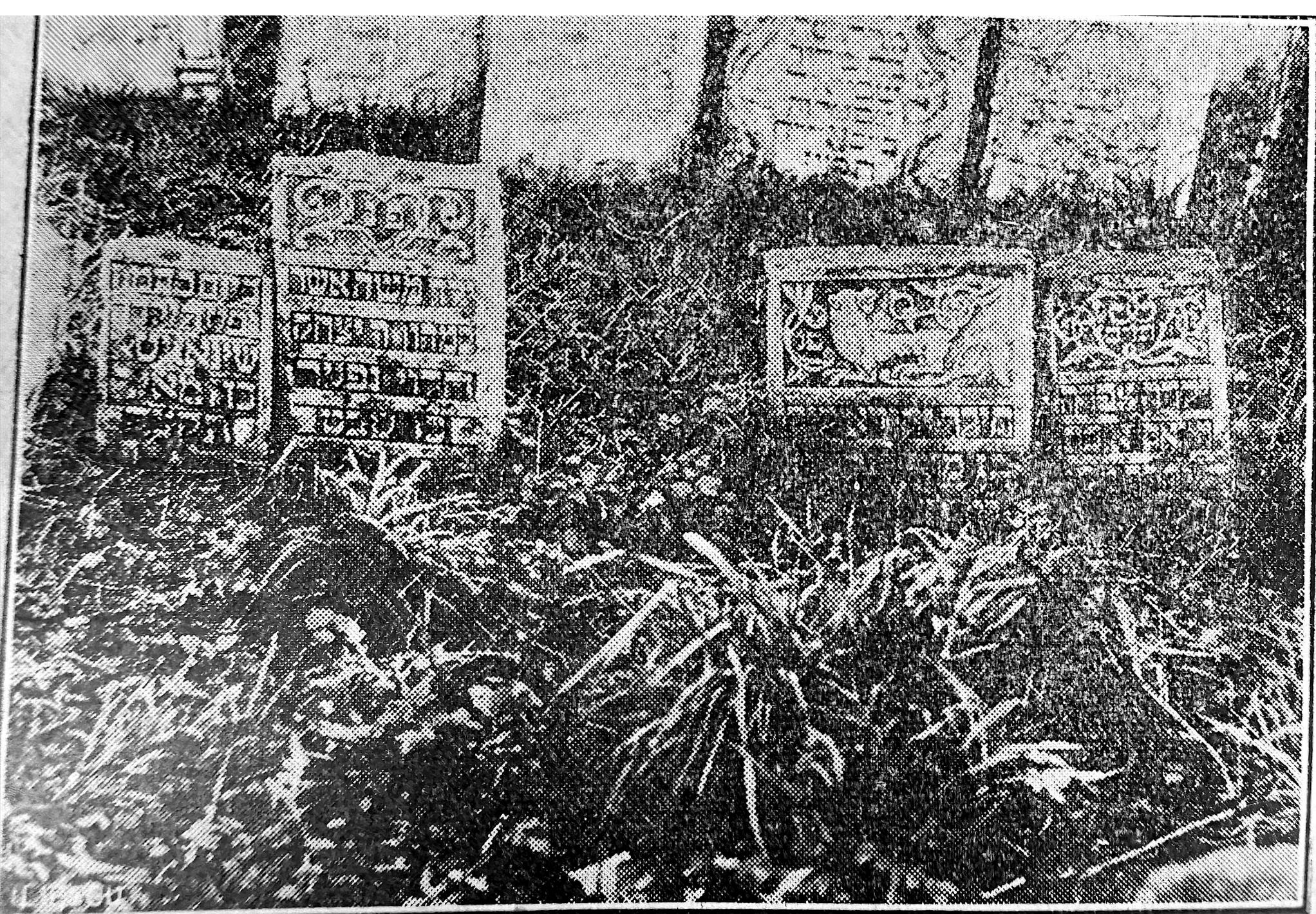
Poruncim Domnia mea, toți jidovii să-i dea ascultare și cinstă după obiceiul legei lor, cum și judecările ce vor fi între jidovi, unul cu altul haham-bașa să le caute să le îndrepteze, însă pricinile ce vor fi mai mari să le arăte D-sale Vel Camarași și D-lui le va hotărâ după cum va fi cu dreptate.

Drept aceia poruncim Domnia mea Dumisale Vel Aga și altor boieri slujbași și zapcii ce vor fi, ca văzând acest hrisov al Domniei mele, cu toții să vă feriți de a face supărare lui Haham-bașa și să se urmeze întocmai după cum se arată mai sus, iar când vr'unii din jidovii acestei bresle sau vor avea vre-o vie asupreală de către dânsul peste dreptate și obiceiu, ușa Divanului Domniei mele este deschisă, fiind să arate pricina lor își vor afla dreptatea; întărind hrisovul acesta și cu a noastră Domnească iscălitură și pecetă..”

MILIESC

Mațevot, artistic lucrate, din cimitirul Cernăuți

Pietre mortuare de copii, Cernăuți

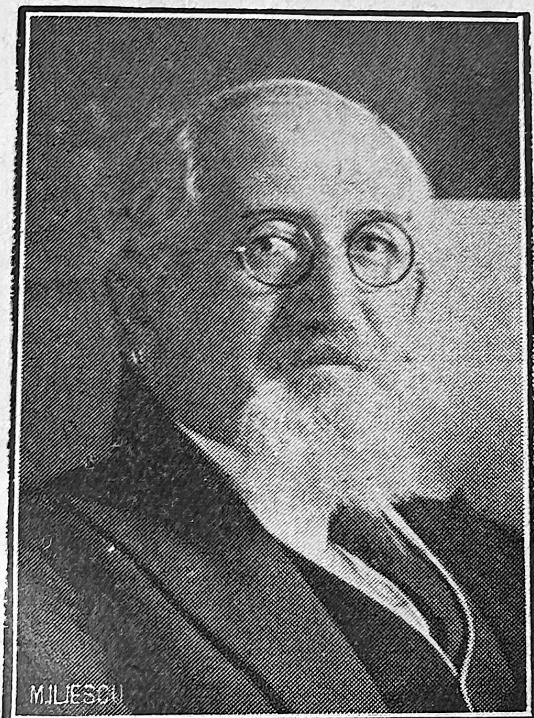
SOLOMON SCHECHTER

Iarna aceasta se împlinesc 15 ani dela moartea și 85 de ani dela nașterea lui Solomon Schechter.

Numele lui Schechter este legat de o bogată și intensă activitate de cercetare filologică și istorică evreiască, dânsul fiind unul dintre cei mai apreciați orientaliști dela finele veacului trecut.

Schechter s'a născut în 1847, la Focșani, a cutreerat lumea, ca Tânăr, în setea-i de cultură, s'a oprit la Viena, Berlin, Roma și Oxford, pentru a-și termina cariera mult sbuciumatei sale vieți de cătură și luptător evreu, în America. Numele lui Schechter va dăinui pentru vecie în fruntea savanților în ale judaismului din epoca modernă. Descoperirile făcute de el în archiva veche (Geniza) a comunității evreilor din Cairo, au fost de o însemnatate epocală. El a găsit acolo mai întâi frânturi și urme, iar apoi din ce în ce mai mari fragmente din opere străvechi evreești, dintre cari cea mai principală este acea a cărței **Ben-Sira** în originalul ebraic. Acest tratat, care trebuia să facă parte din vechiul testament, a fost pierdut apoi și s'a mai păstrat doar în traducerea elină. Meritul lui Schechter a fost, că a emis, în baza cercetărilor sale, teoria, că Ben-Sira a fost scris dintru început în **ebraică**; scormonirile din geniza cairovană i-au dat apoi dreptate. Schechter a fost profesor universitar în Anglia, iar apoi directorul seminarului teologic evreesc din New-York. Opera lui filologică și istorică a fost de mare preț pentru propășirea cunoașterei trecutului evreesc, iar în prelegerile sale, el a căutat să exprime, odată cu idei de un larg umanitarism, și o dragoste neînfrântă pentru bunurile religioase și culturale evreești.

Bicentenarul comunității evreo-spaniole din București

Sabetay Djaen
Prim-rabinul Comunității spaniole
din București

La 29 Noembrie 1931 s'au împlinit 200 ani dela înființarea acestei comunități. Este, chiar și în istoria neamului nostru, un spațiu de timp foarte însemnat și comunitatea spaniolă din București se numără, cu drept cuvânt, printre cele mai vechi și mai bine întocmite din întreg răsărîtul Europei.

Din parte-ne, urăm jubilarei: Fie, ca în istoria viitoare a poporului evreu, comunitatea evreo-spaniolă din București să înscrie pagini glorioase, cari să amintească nobilul trecut al acestei mândre ramuri din arborele judaismului.

Instituțiile evreo-spaniole din capitală

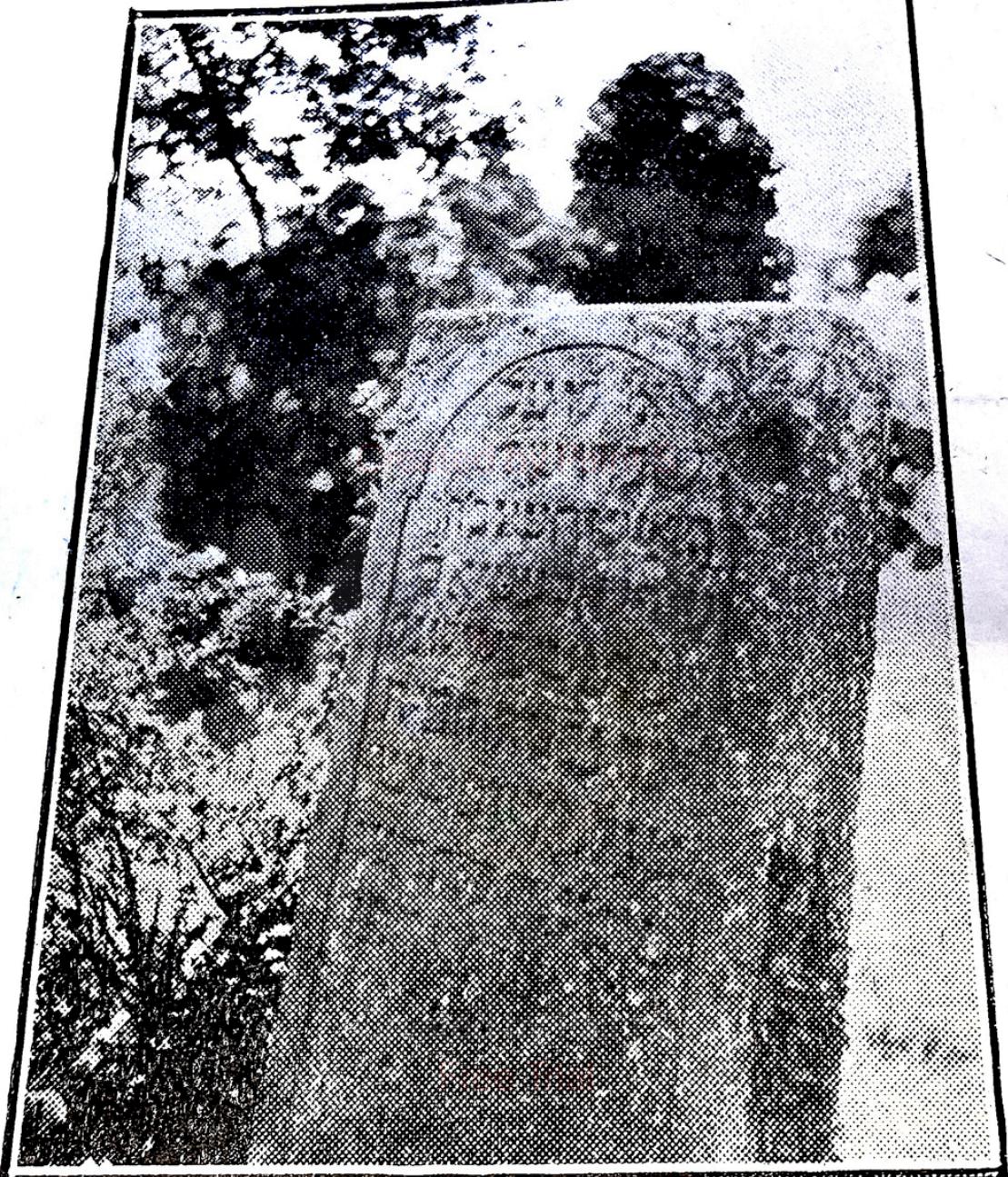
Uniunea Comunităților Israelitilor de rit spaniol din România, care are ca președinte pe d. **Ioseph M. Pincas**, cunoscut filantrop și personalitate reprezentativă a evreimii spaniole din întreaga țară, cuprinde toate comunitățile sepharde din țară. Intre manifestările importante ale ac estei uniuni în ultimul timp se poate nota și participarea ei, prin 2 delegați, la congresul regional al Israelitilor din peninsula Balcanică, ținut la Belgrad.

Sfatul rabinic al evreilor spanioli din România stă sub președinția **Eminenței-Sale, marele rabin Sabetay I. Djaen**.

Hassidismul în România

Una din cele mai interesante creațiuni istorice ale judaismului după măcelurile lui Hmel și rătăcirile lui Sabetay Zwi, este Hassidismul. Pornit din adâncul suferințelor fizice și sufletești ale unui neam întreg, năzuind a da alinare și mânăiere acelor mase populare, descompuse de ura din afară și de ariditatea școlastică din lăuntru, hassidismul a îndeplinit, în răsăritul Europei, un rol educativ foarte important. În România, în special în Moldova, care era în imediata apropiere de centrele din cari a pornit hassidismul, această mișcare a găsit, dintru început, un teren foarte favorabil, cuprinzând, în veacul XVIII, aproape totalitatea evreilor stabiliți în cele două principate.

Imbrățișat cu căldură de massele neștiuitoare, noul curent trebuia să provoace însă neapărat o oarecare reacțiune din partea vechilor autorități evreești, Hahambășia și Stărostia. De fapt, reprezentanții evreimii pământene au recunoscut pericolul reformei, care amenința toată ierarhia și disciplina socială din sâmul șobștii prin introducerea democrației în toate. Ei își dera seama că „anarhia armonioasă” va nivela curând piramida ridicată de înrisoavele domnești pe temeliile autonomiei corporative. În 1757-58, când impostorul Iacob Frank își căutase cu secta lui un adăpost în Moldova, unde mișcarea eretică număra multe simpatii, hahambașa Isac luă din timp o atitudine energetică, conjurând această primejdie. Hassidismul se prezintă însă, în formă ca și în sond, cu totul altfel decât eretizia frankistă: doctrina hassidică nu era numai un protest împotriva spiritului arid al rabinismului școlastic, ci, mai cu seamă, expresiunea unei Renașteri religioase, svorâtă din adâncul neprihănit al inimii poporului. Invățatura lui Israel Baal-Şem era o operă de bună credință; de acea a și cu-

Mazeva din necropola evreiască dela Timișoara
Cea mai veche piatră sepulcrală din Banat :
Azriel Asael din Salonic, mort în 1636.

52.

ପ୍ରକାଶକ

David Rensler

Focaccia

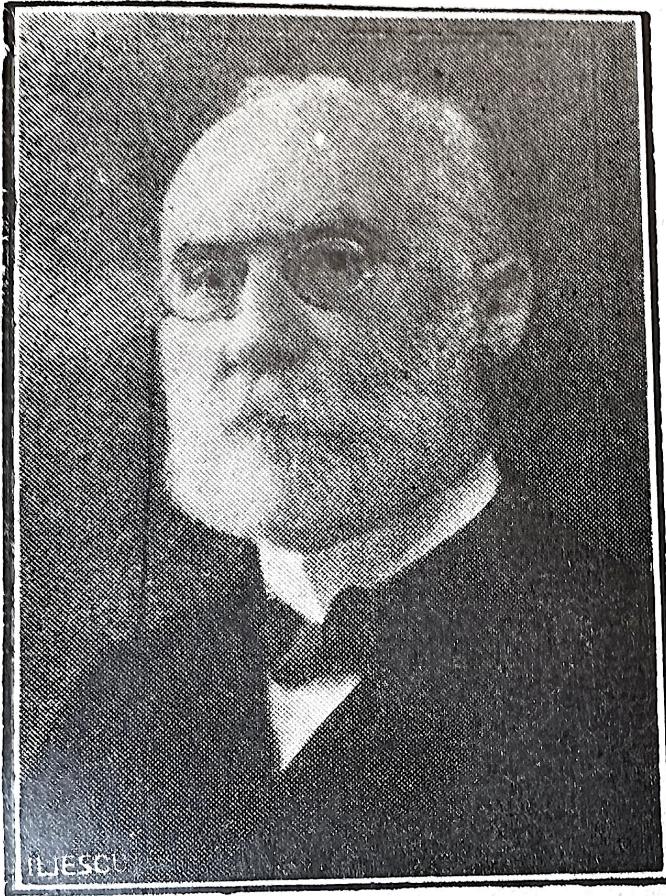

ପ୍ରତିକାଳର ମୁଦ୍ରା ପାଇବାର ନିଷ୍ଠା ଓ ଅନ୍ଧାରୀ ଜଗନ୍ମହାର ନାମରେ ପାଇବାର ଏକ ପରିଚାରକ

Manifestul-Apel pentru Conferința din Focșani din 1881

Reproducere în fac-simile, după textul originalului ebraic rămas dela răposatul Moise Mattes, care depuse o activitate lăudabilă pe tărâmul sionismului, cu deosebire în 1887, când reorganiză mișcarea la Iași, alături de dr. K. Lippe, Josef Leibovici, Benzion Schwartz, Isidor Schor și Mendel Braunstein-Mibașan.

Sionismul în România

Sam. Pineles

Dela începuturile Sionismului modern, această mișcare a avut un puternic răsunet în România. După realizările eroice și demne ale pionerilor „Chowewe-Sioniști”, sionismul politic a găsit, printre evreii din România, o masă compactă de adepti firești și plini de entuziasm. Corespondență numeroasă și frecventă, dusă de Herzl cu diferiți reprezentanți și judaismului român întru elucidarea și rezolvirea problemelor de organizare presionistă, participarea din ce în ce mai mare al evreilor români (Lippe, Pineles, Elmann, Schein, Rosenbaum, Schwarfeld, M. Bra-

unstein-Mibașan, Horia Carp și alții) la înfăptuirile practice ale mișcării în primii ei ani de expansiune (plasarea acțiunilor băncii coloniale, şekel, fondul național, iar de vreo 10 ani încoace, apportul viu la Chaluțism și Keren Hayessod), precum și colaborarea activă a sioniștilor din România la toate congresele mondiale sioniste și la diversele foruri create ulterior de mișcare, au dat și dau o strălucită dovadă, că sionismul a avut întotdeauna în România un teren foarte propice pentru activitatea ce o desfășoară. Este interesant de notat, că prima **femeie** delegată la un congres sionist mondial a fost o doamnă originară din România

Linia

picioarului se înfrumusețează purtând un ciorap fin.
Doamna îl cere și durabil. De aceea preferă „Monica”

— d-na **Ellmann**, astăzi d-na Rose Bernhardt —, că președintele de vîrstă al celui dintâi congres sionist (1897) a fost d-rul **K. Lippe** din Iași, și că în articolele și apoi în memoriile sale, Herzl

Arță sepulcrală evreo-română

Una din cele mai interesante pietre mormântale din vechiul cimitir evreesc din București, aceia a marelui staroste „Roș-Medina” — Marco Cerbul, mort la 1735. (Din colecțiile d-lui dr. M. A. Halevy). Cf. „Istoricul comunităților evreiești din Iași și București” de dr. M. A. Halevy, și articolul „Iudeo-românia”, Vol. II, nr. 1, București.

Un explorator evreu-român

Iarna aceasta se împlinesc 75 ani dela nașterea, în București, a inginerului **Iulius Popper**, cunoscut mai târziu sub numele de „exploratorul Țării-de-Foc“.

După studii făcute la Paris, el a colindat întreg globul, stând un timp îndelungat în Japonia, America de Nord, Cuba, etc. iar apoi trecu în Argentina. Aci, auzind de niște explorări de mine de aur la Capul Virginelor, el se puse, ca inginer, în fruntea unei expediții ce pleca într'acolo. Ceva mai târziu, el recunoșcu, după amănunțite studii geodezice, că originea acestor mine de aur trebuie să fie mai la Sud, și se hotărâ să treacă în Țara-de-Foc. El întreprinse o expediție în Țara-de-Foc, o exploră, o descrise și dădu râurilor, munților etc. din acea insulă, numiri românești, ca „Rio Rosetti“, „Rio Ureche“, „Monte Lahovari“, „punta Sinaia“, etc.

După nenumărate perișii aventuroase, în cari joacă un rol mare lupta pentru aur și posesiunea unor cantități imense din acest metal, după ce Popper fusese câtva timp chiar și un fel de rege sau satrap recunoscut și temut al insulei, după ce inventase un aparat din cele mai ingenioase pentru recolta aurului, el moare, probabil ucis mișelește, în acel colț îndepărtat al pământului, în Martie 1893.

Popper a fost un om foarte interesant, un personaj aproape legendar, ca exploratorii orientali din vremurile antice. Era viteaz, poet, vioiu din fire și puternic, cu nervi de titan, glumet și plin de temperament. Cunoștea un număr imens de limbi, obiceiurile mai tuturor națiilor de pe glob, și a lăsat și niște scrisori

umoristice, comparabile cu cele mai bune pagini ale lui Edgar Poë și Mark Twain.

Familia lui Popper trăește și astăzi în București. La cimitirul Filantropia, într'un loc vizibil, se găsește monumentul lui **Naftali C. Popper**, tatăl inginerului Iulius Popper, care, după inscripția funebră și după cele ce se cunosc despre dânsul, pare să fi fost una din cele mai interesante personalități din lumea intelectuală evreiască de pe acea vreme. D. Barbu Lăzăreanu, distinsul bibliograf evreu din capitală, a descris pe vremuri (în „Mântuirea“ din 15 Mai 1921), epitaful și viața acestui cărturar.

Un obiceiu curios la evreii spanioli

Pe la mijlocul veacului trecut, evreii spanioli din Ploiești practicau unele datini destul de ciudate. La zidirea unei case se tăia un cocoș ca „kapara“ și se zidea capul lui sub temelie. La 1840, hazanul lor a tăiat un berbece ca „korban“ (jertfă), stropind cu sâangele acestuia ușile sinagogii lor — lucruri interzise de legea evreiască. (După : „Vechimea evreilor din Ploiești“, din Analele societății istorice Iuliu Barasch).

Un trubadur [Minnesänger] evreu

Pe la 1220 a trăit în Germania trubadurul **evreu Süßkind de Trimberg**, care, într'o epocă de fanatism și pe solul clasic al persecuțiunilor, îndrăznește a invoca, în strofele sale, libertatea cuvântului și a cugetării.

La 1810, a avut loc, în Iași, un **congres de rabinii făcători de minuni** !

Der erste jued. Gerichtsarzt in Rumaenien

Der bekannte zionistische Führer in Bukarest, Herr dr. S. Baruch (Pitești), der es im Kriege bis zum Grade eines Oberst-Militäararztes gebracht hat, bestand vor kurzem mit Auszeichnung die amtliche Prüfung für die Würde eines Gerichtsartztes (medic-legist). Es ist der erste Jude im Altreich, dem ein solcher Titel zuteil wird.